

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/32391 en 07/32389 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 11 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 september 2007, verzonden op 12 september 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 september 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

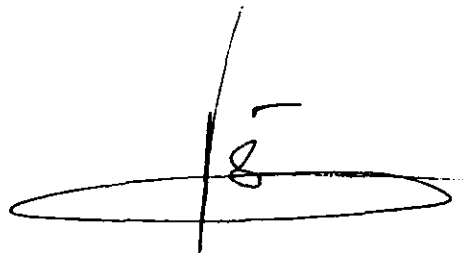
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2007

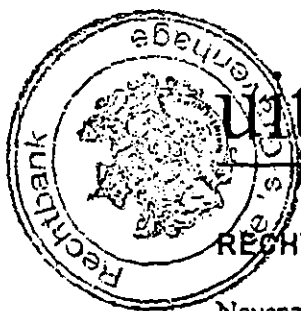
307.

Verzonden: 9 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/32391 (voorlopige voorziening)
Awb 07/32389 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Sierraleonse nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie,
en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 10 augustus 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 16 augustus 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 16 augustus 2007 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/32389. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 16 augustus 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 31 augustus 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 5 april 2002, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 18 juni 2002 is deze aanvraag niet ingewilligd. Deze rechtbank heeft bij uitspraak van 25 juli 2003 (Awb 02/54344) het hiertegen gerichte beroep van 15 juli 2002 ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 5 april 2002 onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft verzoeker op 10 augustus 2007 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 16 augustus 2007 is afgewezen. Deze beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.3. Verzoeker heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 10 augustus 2007 een geboorteakte ten grondslag gelegd. Deze geboorteakte heeft hij via een goede vriend in Sierra Leone verkregen. Diens broer is werkzaam voor het Ministerie van Gezondheid en heeft na controle van de geboortedatum, de akte laten opstellen. Eiser heeft eerder geen documenten met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit kunnen overleggen, omdat hij gevlucht is uit een oorlogssituatie. Voorts is van belang, zo heeft eisers gemachtigde in de zienswijze aangevoerd, dat verweerder in de bewaringsprocedure tot de conclusie is gekomen dat eiser wel degelijk uit Sierra Leone afkomstig is. Ter ondersteuning is een proces-verbaal overgelegd van de vreemdelingendienst te Leeuwarden van 5 januari 2007.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb, nu de twijfel die is ontstaan tijdens de eerste asielprocedure – waarbij middels een taalanalyse is vastgesteld dat eiser eenduidig niet uit Sierra Leone afkomstig is – niet wordt weggenomen door de geboorteakte. Verweerder heeft hierbij overwogen dat de authenticiteit van de akte niet kan worden vastgesteld, nu de Koninklijke Marechaussee niet over referentiemateriaal beschikt. Daarnaast heeft eiser ten aanzien van de herkomst van de geboorteakte vage en summiere verklaringen afgelegd. Hij heeft derhalve niet middels overtuigende verklaringen de authenticiteit aannemelijk gemaakt. Verder bevat de geboorteakte geen unieke, aan de persoon van eiser gerelateerde, kenmerken, zodat geenszins is komen vast te staan dat de geboorteakte ook daadwerkelijk de persoon van eiser betreft. De stelling dat de gegevens op de akte door het bestuursorgaan gecontroleerd dienen te worden, wordt niet gevolgd. Immers, het is aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat hetgeen hij bij een herhaalde aanvraag naar voren brengt, een novum is en dat hij, zoals

eiser stelt, uit Sierra Leone afkomstig is. Tenslotte heeft verweerder overwogen dat eiser de geboorteakte eerder naar voren had kunnen en dus eerder naar voren had moeten brengen. Hij heeft geen verschoonbare redenen aangevoerd op grond waarvan hem dit niet kan worden aangerekend. Ten aanzien van het proces-verbaal is het volgende overwogen. Uit het proces-verbaal is gebleken dat eiser een aantal foto's is getoond die hij heeft herkend als foto's van zijn woonplaats. Ook heeft hij een ruwe schets gemaakt van zijn woonomgeving. Op geen enkele wijze valt in te zien dat sprake is van een deskundig onderzoek. In de eerste asielprocedure is op basis van de taalanalyse reeds vastgesteld dat eiser zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Verder is de deskundigheid van de opstellers van het proces-verbaal op geen enkele wijze onderbouwd. Dat eiser enige algemene informatie kan verschaffen over de plaats kan niet worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de bevindingen van de taalanalyse. Bovendien heeft eiser de informatie op het internet kunnen vergaren. Tenslotte kan uit de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen (inzake de opheffing van de maatregel van bewaring) niet anders worden geconcludeerd dan dat verweerder ter zitting heeft aangegeven nog steeds te twijfelen aan de beweerde nationaliteit van eiser.

2.5. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verzoeker wel degelijk nova heeft aangevoerd. Ten aanzien van de geboorteakte is naar voren gebracht dat het bevreemding wekt dat verweerder het argument over de authenticiteit eerst in de beschikking naar voren heeft gebracht terwijl hier in het voornemen niets over is vermeld. Deze stelling is derhalve te laat in de procedure gebracht, te meer daar verzoeker ervan uit had mogen gaan dat verweerder zou hebben verondersteld dat de geboorteakte wel echt en authentiek is. Daarnaast staat er weliswaar geen foto of vinderafdruk op, maar verzoeker heeft in de eerste procedure gegevens verstrekt aan de hand waarvan bekeken kan worden of deze akte op verzoeker betrekking heeft. Verder heeft verzoeker zo goed als mogelijk verklaard over de herkomst en de verkrijging van de geboorteakte. Voorts zij opgemerkt dat er een proces-verbaal van de vreemdelingenpolitie is en dat verweerder bij de rechtbank Assen het standpunt heeft ingenomen dat eiser uit Sierra Leone afkomstig is. Die rechtbank heeft verweerder in dat standpunt gevolgd. Dat dit oordeel van de rechtbank anders is dan de uitkomst van de taalanalyse mag dan wellicht zo zijn, maar er is eigenlijk weinig of geen onderbouwing in het kader van de taalanalyse, waarom eiser uit een ander land dan Sierra Leone zou komen. Bovendien is onduidelijk waarom het onderzoek van de vreemdelingendienst minder professioneel is dan de destijds uitgevoerde taalanalyse. Daar komt nog bij dat, nu verweerder niet eerst inhoudelijk heeft gekeken naar het asielrelaas, dit alsnog dient te gebeuren.

Beoordeling van het verzoek

2.6. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 25 juli 2003 van deze rechtbank, in rechte is komen vast te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat verzoeker bij uitzetting naar Sierra Leone geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 10 augustus 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.7. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.8. Ter beoordeling aan de voorzieningenrechter staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), slechts of verzoeker ter onderbouwing van zijn aanvraag van 10 augustus 2007 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de rehtens onaanastbare beschikking van 18 juni 2002. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.9. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de door verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag overgelegde stukken niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.10. Volgens vaste jurisprudentie (zie onder meer ABRS 1 juni 2005, 200502696/1) kan de gestelde geboorteakte niet als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid worden aangemerkt, reeds omdat met zodanig document een gestelde identiteit niet kan worden aangetoond en de akte derhalve aan de afwijzing van de eerdere aanvraag niet kan afdoen. Bovendien komt de omstandigheid dat de authenticiteit niet kan worden vastgesteld wegens het ontbreken van voldoende referentiemateriaal voor risico van de vreemdeling. Nadere onderbouwing van de authenticiteit in beroep is niet gebleken. Bovendien oordeelt de rechtbank dat de verklaringen van de vreemdeling ter toelichting op de verkrijging van de geboorteakte zijn aan te merken als vaag.

2.11. Voorts oordeelt de rechtbank dat de verwijzing naar het onderzoek van de vreemdelingenpolitie en de weergave van verweerders standpunt ter zitting van de nevenzittingsplaats Assen niet als een rehtens relevant novum kunnen worden aangemerkt. Daargelaten in hoeverre het bedoelde onderzoek kan worden aangemerkt als een deskundigenbericht, oordeelt de rechtbank dat bepalend is de vraag in hoeverre verweerder aanleiding zou hebben gezien anders te oordelen omtrent de herkomst van eiser naar aanleiding van dit onderzoek. Naar het oordeel van de rechtbank biedt de verwijzing naar meergenoemde uitspraak van de nevenzittingsplaats Assen daarvoor geen aanknopingspunten.

2.12. Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb verzoekers aanvraag afgewezen.

2.13. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.14. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

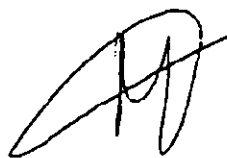
2.15. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/32389, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/32391 af.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 11 september 2007.

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 12 SEP 2007

AFDELING BESTUURSCONTOER DE GRIFFIER
12 SEP 2007

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C 5070 19 SEP 2007	
ZAAKNR. 200706722-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCAAT & PROCUREUR
mr K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 66
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 19 september 2006

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens _____ geboren op _____ en van Sierra Leoneanse nationaliteit, thans verblijvende op het adres _____ te dezer zake woonplaats kiezende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door _____ voornoemd tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt gesteld en als zodanig namens _____ voornoemd optreedt, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door _____ voornoemd, -hierna verder te noemen: appellánt-,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 11 september 2007, aan zijn te dezer zake bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op 12 september 2007, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen, met registratienummer Awb 07/32389, waarbij het namens appellant ingediende beroepschrift d.d. 16 augustus 2007, gericht tegen de beschikking van verweerder van eveneens 16 augustus 2007, -waarbij de aanvraag van appellant tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen-, ongegrond is verklaard.

Grief I

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.8, ten onrechte overwogen c.q. geoordeeld dat: "Ter beoordeling aan de voorzieningenrechter staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), slechts of verzoeker ter onderbouwing van zijn aanvraag van 10 augustus 2007 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de rechtens onaantastbare beschikking van 18 juni 2002. De ABRS

Stichting Beheer Dierendelicten, Frieland Bank rek.nr. 29.88.05.456
Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval
door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd.

merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten en omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overlegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten en omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overlegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.”

Toelichting: Appellant merkt op dat er sinds de in rechtens onaantastbare beschikking van 18 juni 2002 weldegelijk is gebleken van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, namelijk het door appellant overleggen van een geboorteakte, afgegeven door de autoriteiten van Sierra Leone, waaruit blijkt dat a) appellant de persoon is wie hij zegt te zijn, b) die de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aannemelijk maakt en daarnaast het standpunt van verweerder tijdens de procedure welke gericht was tegen de vreemdelingendetentie van appellant; verweerder heeft, en dit is als zodanig ook door de rechtbank Assen in rechte vastgesteld, gedurende de behandeling ter zitting op 15 januari 2007 verklaard er inmiddels van overtuigd te zijn dat appellant weldegelijk afkomstig is uit Sierra Leone en het naar de rechtbank is dat er naar Sierra Leone niet gedwongen wordt uitgezet.

Verweerder is tot voornoemd standpunt gekomen op grond van het feit dat de vreemdelingendienst met appellant een gesprek heeft gevoerd waarbij, naast het stellen van vragen welke door appellant zijn beantwoord, hem een aantal foto's zijn getoond waarvan de daarop afgebeelde gebouwen en/of omgevingen door appellant zijn herkend. Verweerder kan zich er naar mening van appellant thans niet achter verschuilen dat dit enkel en alleen het inzicht van de vreemdelingendienst is geweest, het is ook het inzicht van verweerder geworden en dus zijn de door appellant aangedragen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden voldoende om aan te kunnen merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. Aldus had verweerder, nu verweerder ervan uit ging dat appellant uit Sierra Leone afkomstig is, dienen te onderzoeken of appellant ook gevaar loopt indien hij gedwongen teruggestuurd zou worden naar het land van herkomst. Immers, appellant werd ertoe gedwongen om zich aan te sluiten bij de rebellen en vreest ervoor om bij een terugkeer naar Sierra Leone op grond daarvan door de burgerbevolking te worden gedood danwel dat hij op last en in opdracht van de autoriteiten in de gevangenis terecht zal komen. Gelet op het voorgaande stelt appellant dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning asiel dient te worden verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000.

Grief II

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.9, ten onrechte overwogen c.q. geoordeeld dat: “De

voorzieningenrechter is van oordeel dat de door verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag overlegde stukken niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb."

Toelichting: Appellant verwijst hiervoor naar de toelichting op grief I waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig tevens dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief II. Gelet op het voorgaande stelt appellant dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning asiel dient te worden verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000.

Grief III

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.11, ten onrechte overwogen c.q. geoordeeld dat: "Voorts oordeelt de rechtbank dat de verwijzing naar het onderzoek van de vreemdelingenpolitie en de weergave van verweerders standpunt ter zitting van de nevenzittingsplaats Assen niet als een rechtens relevant novum kunnen worden aangemerkt. Daargelaten in hoeverre het bedoelde onderzoek kan worden aangemerkt als een deskundigenbericht, oordeelt de rechtbank dat bepalend is de vraag in hoeverre verweerder aanleiding zou hebben gezien anders te oordelen omtrent de herkomst van eiser naar aanleiding van dit onderzoek. Naar het oordeel van de rechtbank biedt de verwijzing naar meergenoemde uitspraak van de nevenzittingsplaats Assen daarvoor geen aanknopingspunten."

Toelichting: Appellant merkt ten eerste op dat het maar de vraag is in hoeverre de taalanalyse als een deskundigenbericht valt aan te merken. Ten tweede stelt appellant zich op het standpunt dat uit de uitspraak van de nevenzittingsplaats Assen blijkt dat verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat appellant wel uit Sierra Leone afkomstig is en dit is naar mening van appellant een novum, welke op zich reeds, maar zeer zeker in combinatie met het feit dat appellant zijn geboorteakte heeft overlegd, voldoende aanknopingspunten biedt om dit als een novum te beschouwen zodat verweerder een andere beslissing had dienen te nemen althans in ieder geval het asielrelaas, zoals hier voorafgaand reeds aangegeven, inhoudelijk had dienen te beoordelen en aan appellant op grond van zijn vrees voor vervolging een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd had moeten verlenen. Immers, appellant werd ertoe gedwongen om zich aan te sluiten bij de rebellen en vreest ervoor om bij een terugkeer naar Sierra Leone op grond daarvan door de burgerbevolking te worden gedood danwel dat hij op last en in opdracht van de autoriteiten in de gevangenis terecht zal komen. Gelet op het voorgaande stelt appellant dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning asiel dient te worden verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000.

Grief IV

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.12, ten onrechte overwogen c.q. geoordeeld dat: "Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb verzoekers aanvraag afgewezen."

Toelichting: Appellant verwijst hiervoor naar de toelichting op grief I t/m III waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig tevens dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief IV. Gelet op het voorgaande stelt appellant dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning asiel dient te worden verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000.

REDENEN waarom appellant zich tot u wendt met het eerbiedige verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 19 september 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de bestreden uitspraak van de rechtbank Groningen d.d. 11 september 2007 te vernietigen;
3. te bepalen dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel dient te worden verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 danwel
4. te bepalen dat verweerder, met inachtneming van uw uitspraak, opnieuw op de aanvraag d.d. 10 augustus 2007 van appellant om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zal behoren te beslissen;
5. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellant voor rechtsbijstand.

Hoogachtend,

mr. K.J. Meijer

bijlage - uitspraak rechtbank Groningen d.d. 11 september 2007 (Awb 07/32389)